קשקשת 2051

הפעל את דימיונך ונסה למצוא לציור שלמטה כותרת מתאימה, אשר תסביר מה אתה רואה בו. הצעות לכותרות יש לשלוח לפי תכתובת: „קשקשת", ת.ד. 136, תל־אביב. החג־דרות הקולעות ביותר תפורסמנה, ובעליהן יזכו בכרטיס כניסה זוגי לקולנוע דרייב־אין בתל־אביב, קול־נוע־המכוניות היחיד בישראל.

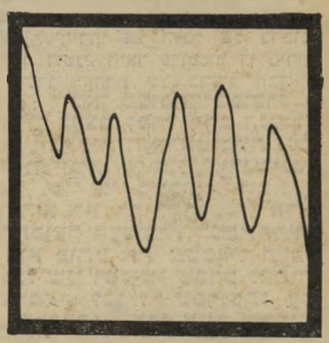

קשקשת 2049

● תשובת צ.ס.ק.א. למכבי תל־אביב.
רוני קניגסברג,
דרך הים 125, חיפה

● חיקוי ישראלי למיגדל־פיזה ב־איטליה.
טובה רון, רח' התומר 4, רמת־השרון, נווה־מגן

● פנטהאוז ליונים.
רייטר חפץ, רח' ריינס 5, הרצליה

● מתוצאות הקיצוצים: הכלוב ה־חדש של האריה בגן־החיות.
דדי תבלין, רח' גזר 6, תל־אביב

● קליעה לסל של אולסי פרי.
משה ורצברגר, רח' ההגנה 6, בני־ברק

השבוע בדרייב־אין
בשעות 5.30 — 7.30
וולט דיסני
„הבריחה
להר הקסמים"
בשעה 9.30
„הבית בצל העצים"

אנו מחפשים בתים חמים
עבור חתלתולינו החמודים
אגודת צער בעלי חיים

רחוב פלמח 30, יפו,
טל. 827621.

תשבץ העולם הזה 2051

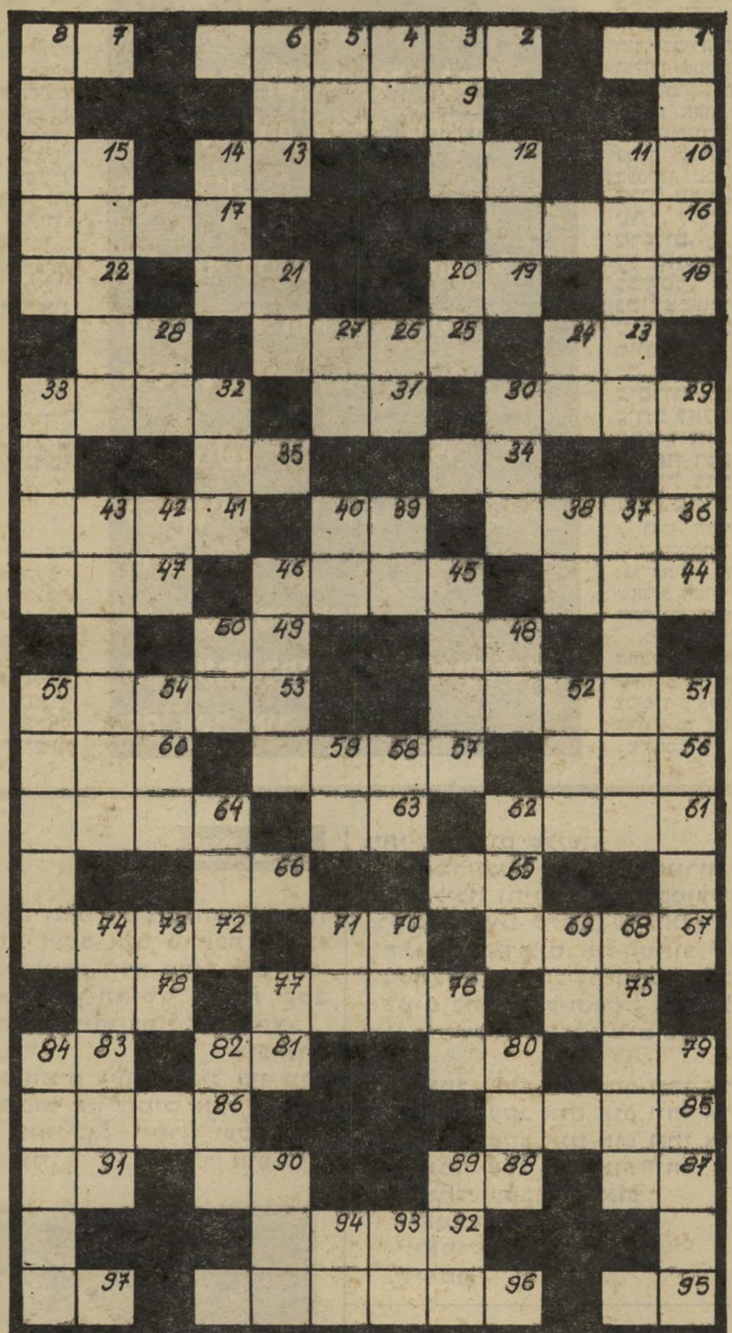

מאוזן:

1. סוד; 2. חזיר קטן; 7. סחוב! 9. שנף; 10. הגיע; 12. שוטר־גדודי (ר"ת); 13. שופט; 15. מילת־שאלה לזיהוי; 16. קיבוץ בארץ; 17. נקבת־כלאיים בין סוס לחמור; 18. נרו יאיר (ר"ת); 19. זהב־פרווריים; 21. מונח בתורת־החשמל; 22. בתוכם; 23. גדול בתורה; 25. דרך סלו־לה; 28. ריקבון; 29. חביב ביותר; 31. רב־מג; 32. זאת עושה הדוב; 34. משקה קל; 35. ממשש; 36. אשרה; 29. מכשיר־עינויים; 41. חבל בארץ; 44. בושם מיק־ראי; 45. פרייה; 47. שרץ רב־רגליים; 48. „מופע" באנגלית; 49. מילת־בריירה (הפוך); 51. במקום שבעליה עומדים, צדיקים גמורים אינם עומדים; 53. גזירה; 56. שפע של דיבורים; 57. תחברשת; 60. אחת־שתיים! 61. עיר חדשה בארץ; 63. מבלה את הלילה; 64. חיבה גדולה; 65. מילת־חיוב; 66. תוספת, עדי; 67. עץ שחור קשה מאד; 70. „כובע" הבית; 72. מכ"ם; 75. עלו ושמח; 76. כף־מבשל־לים; 78. רטוב במיקצת; 79. יהיר; 80. בוסתן; 81. פרוסה; 83. מילת־שלילה; 85. החי על מרכולתו; 86. תכשיט קדום יקר־ערך; 87. זמן; 88. מילת־שלילה; 90. רומס; 91. מילת־קריאה; 92. כנף־עוף; 95. מילת־בקשה; 96. אל פרסי; 97. מתווי־הנגינה.

מאונך:

1. צייר ישראלי נודע (ש"מ); 3. צמד; 4. מומר; 5. זית בלי סוף; 6. זאטוט; 8. אחד מהוריהם; 11. איסוף נמרץ; 12. מין כרוב; 14. גם על שמו יש היום דו־לרים; 15. פיתקית; 20. מפרנס; 21. סופו של כל טוב; 24. בתוכו; 26. גיבעה קטנה; 27. יתכופף; 28. מלכסיקון הבקר; 29. עץ המתנוסס לתיפארה; 30. אדמת־ישימון; 32. הנחש מתפשט ממנו בבוא עיתו; 33. שליט; 37. מכינויי בירת יש־ראל; 38. רשע; 39. זקן; 40. מספיק! 42. בסיס; 43. חוברת למלאכת־יד; 45. חבל־ארץ תעשייתי בגרמניה; 46. חושב, מהרהר; 48. שים עצמך על כיסא! 50, בזמן ההוא; 51. גבוהה וזקופה; 52. סופו של חודש יולי; 54. אגם; 55. שם ניתנה תורה לישראל; 58. רסיסי־לילה; 59. מט־בע יפאני; 62. השתאה; 64. הגיד; 68. תורת השקרנות; 69. עוף־טרף; 07. מת־גורר; 71. גוף; 73. אביון; 74. מין אבן טובה; 76. הב! 77. שני עמודים; 79. הפסד; 80. ספר; 82. לאלתר; 84. איום לגבי הבאות; 89. מן האימהות; 90. מין אבן יקרה; 93. תבואה; 94. טרי ללא התחלה.

אנחנו מרגישות דפוקות

(המשך מעמוד 51)

את נשות התנועה הפמיניסטית: אמצעי־המניעה.

לסלי: „קיימים כרגע 15 מרכזים הפו־עלים כמרכזים לתיכנון־המישפחה. אבל תישעים אחוזים מהנשים אינן יודעות שקיים דבר כזה. יותר ממחצית מהנשים משתמשות במישגל נסוג כאמצעי־מניעה. ואני כבר לא מדברת על חוסר הסיפוק המיני של האשה ממישגל כזה. האשה מסוגלת להסתבך בהריון בקלות, וצריכה לעשות הפלה. אין טעם בחוק אם אין הסברה מינית, ואמצעי־מניעה שצריכים להינתן חינם.

לנשים הפמיניסטיות הצעות משלהן למ־ניעת הריון. אחת מאלה היא אמצעי־מניעה לגבר. אומרת אורלי: „עיקור הגבר הוא הדבר הנפוץ ביותר באנגליה כיום. קיים אפילו מועדון של גברים שעיקרו את עצמם. הם עונדים על עניבתם סמל קטן, כדי שהנשים תרגישנה חופשיות להזדיין איתם. זהו הדבר הבריא ביותר שנעשה בעולם, כאמצעי־מניעה שאינו מזיק לאיש."

לסלי: „הבעייה היא שבארץ זה כמעט בלתי־אפשרי. יש רופא אחד בחיפה שעוסק בעיקור גברים, אך הוא ממש מחוסר־עבודה. לגברים הישראליים יש פחד נוראי מסירוס למרות שכמובן, עיקור אינו סי־רוס."

ויש להן הצעה נוספת, לחברות התנועה. במקום שהנשים תיקחנה בכל בוקר או בכל לילה את הגלולה, תעלינה קילוגרמים עודפים על מישקלן, תחושנה בחילה, תס־בולנה מהקאות והגרוע מכל, תהיינה בהיס־טריה שמא שכחו לקחת אותה, הן מציעות שדווקא הגברים יקחו את הגלולה.

אורלי: „בכל הנושא של אמצעי־מניעה, במיסגרת פעילותן השוטפת דואגות חב־רות התנועה למגיעת שימוש בגופה של האשה כבאמצעי־פירסומת. הן נלחמות ב־אפליות בתחום העבודה, ומילחמתן הנו־כחית היא במרכזות־הטלפונים הבינלאומית, שאינה מעסיקה נשים בשעות הלילה למ־רות השכר הגבוה שמשולם בשעות אלה.

■ ■ ■

ב וסף על פעילותן הציבורית, עסו־קות חברות התנועה בפעילות בתוך התנועה. כך אירגנו באחרונה סמינר להג־ברת התודעה המינית, שהתקיים בקיבוץ גזר.

בסמינר השתתפו ארבעים נשים, וכן כמה מחברות הקיבוץ. הסמינר נפתח בתרגילים בקומוניקציה לא־מילולית. הנשים נתבקשו ליצור מעגל ולהביט זו בעיניי זו, לגעת זו בזו, למשש וליפול זו בזרועות זו.

הן מודות שבתחילה חשו חוסר־נוחות, אך לאט־לאט השתחררו והצליחו לבצע את התרגילים ללא מבוכה.

מאוחר יותר השתחררו עוד יותר, בעז־רת יין, גיטארה ושירה, וחזו בהצגת תיאט־רון־בובות שבו הומחשו חמש סציונות קצ־רות על נושאי הווסת, האונגות, הגישו־אים, הדימוי־העצמי והלסביות. בתום הת־צגה אילתרו סציונות משלהן. כך הצליחו המשתתפות להשתחרר, לספר על חוויות האונגות והאורגזם של עצמן וכן על בעיו־תיהן.

קשה להניח שנשים רגילות, שאינן חדו־רות תודעה פמיניסטית, היו מגיעות למצב שבו תשוחחנה על פרטים אינטימיים כל כך עם חבריותיהן. ההנחה היא שלגברים קל יותר לשוחח על „דפיקות" ועל „או־ננות". אולם זוהי אחת ממילחמותיה של התנועה הפמיניסטית: אם לגברים מותר, על־אחת־כמה־וכמה לנשים.

אחדות מחברות התנועה הפמיניסטית ב־ירושלים הן לסביות. באותו סמינר שנערך בגזר, דנו הבנות גם ביחסה של התנועה הפמיניסטית ללסביות. מובן שהיחס הוא חיובי, שכן אחת ממילחמותיה של התנועה היא למתן לגיטימיזציה לכל צורת־חיים משותפת. קיים גם קשר מסויים בין האגודה לזכויות הפרט (המאגדת בתוכה הומוסכסו־אלים ולסביות), לבין התנועה הפמיניסטית. הלסביות שבתנועה ביקשו מן החברות להתייחס לבעיותיהן הספציפיות, התקיים ויכוח עד כמה בעיותיהן אומנם חשובות בסולם העדיפויות, והתנועה הגיעה למס־קנה שיש בעיות דחופות יותר.

כימעט כל חברות התנועה תמימות־דעים ביחס לאידיאולוגיה שלה. כימעט שאין קיימים ויכוחים רציניים באשר למהות התנועה. השאלה העיקרית היא האם לנקוט פעילות רדיקאלית כדי להגביר את תודעת התנועה, או אם לנקוט פעילות רדיקא־לית פחות.

מסכמת לסלי הייזלטון: „יש הבדל גדול בין להיות תקיף, לבין להיות תוקפן. המטרה שלנו היא להיות תקיפות."

שרית ישי ■